

Ter dankbare herinnering
aan

HENK WILS

echtgenoot van

MALOU SANDERS

Hij werd geboren in Amsterdam op 20 augustus 1925 en overleed thuis, na een ziekbed, op 13 januari 1996. Hij werd op 18 januari, na een plechtige requiemmis in de St. Jozefkerk te Waubach-Groenstraat, begraven op het parochiële kerkhof aldaar.

GEEN DROOM

Ik droom wel,
maar ik droom niet.
Ik weet het niet.
Nou, ik droom wel.
Maar als ik wakker word,
weet ik het niet meer.
Het lijkt wel alsof ik er dan niet ben,
want ik droom wel
maar ik droom niet.

(Jeroen, 10 jaar)

Henk hield niet van ophef. Hij wilde niemand tot last zijn, dus besloot hij stilletjes in zijn slaap ons te verlaten, geheel voorbereid. Hij was er niet bang voor. Toch kwam het voor ons nog onverwacht. Tot het laatste toe, keek hij naar buiten als hij kinderstemmen hoorde. Hij hield zo veel van al zijn kleinkinderen. Zijn speciale humor en passie voor de natuur typeerden hem. Sociaal voelend als hij was, heeft hij veel kunnen helpen en bij, in zijn eigen ogen gezien onrecht, kon hij heel scherp zijn. Hij heeft de avond voor zijn dood vergifenis gevraagd voor alles wat hij fout gedaan zou hebben. Hij voelde zijn einde naderen, maar helaas, wij zagen het niet. Moge hij nu rusten bij al zijn geliefden die hem voorgingen. Hij was een perfecte echtgenoot voor mij.

Malou.

De familie dankt u voor uw medeleven en gebed.